Ч. 248. Недїля 3 (16) падолиста 1902. Рік XII.

Виходить у Львові щодня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостивах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З ради державної. — Положенє на балканьскім півострові.)

Вчерашне засїданє палати послів було о много спокійнїйше як попереднє, помимо того, що дневний порядок обіймав таку дразливу справу як послїднї соймові вибори у Відни. Видко обі сторони утомили ся вже сварнею і вчера і социялїстичні і антисемітскі бесїдники промавляли спокійнїйше. В часї бесїди посла Пернерсторфера антисеміти вийшли з салї нарад. — Слїдуюче засїданє відбуде ся ві второк.

Балканьский півостров творить для себе немов окремий сьвіт; тамошні народи і малї держави звичайно мало дбають о то, що дїє ся в Европі і прямуючи до своїх власних цїлий, нераз цїлком не журять ся о хвилеву ситуацию та сьвітову полїтику. Они звичайно лише тоді удають ся до Европи, коли потребують якої материяльної помочи. Тимчасом той дальший сьвіт не може бути так само байдужий на то, що дїє ся на Балканї, бо там зібрало ся тілько суперечних інтересів балканьских держав, що кожде сильнїйше їх нарушенє з вини балканьских малих володарів, грозить звичайно пожаром війни цїлій Европі. Тому то она бачно слїдить всьо, що там дїє ся. А та обачність тим більше потрібна, що там все щось дїє ся такого, що нї на хвилю не перестає грозити нарушенєм загального мира. Однако остаточно мусить наспіти хвиля, коли Европа буде конечностию приневолена виступити з свого дотеперішного вижидаючого та обережного становиска, і взяти ся енерґічно до заведеня на Балканї ладу. І так в послїдних днях доносить росийска часопись „Новое Время“, що надійшла послїдна пора — наколи зараз на весну не має прийти в европейскій Туреччинї до загальної ворохобнї — аби держави приневолили рішучим кроком Туреччину, щоби она скористала з часу зими і втихомирила Македонію і сусїднї краї. Лише тоді, коли дасть ся тим краям обіцяні їм в берлиньскім договорі реформи, які ухвалено ще перед двайцять пятьма лїтами, можна би недопустити до великих розрухів. Так як нинї річ уложила ся, то лиш виключно зима, грізна в тамошних горах, може на короткий час спинити дальше ширенє ворохобнї. Після вістий з всїляких жерел, положенє в Македонії єсть нинї таке, а навіть гірше, як було в роцї 1876 в Боснї і Герцеґовинї. Турецкі войска, нагромаджені в тій провінциї, „втихомирюють“ ворохобню, але лише огнем і мечем та грабованєм. То, що ті дикі полчища нинї там творять, має доходити просто до неймовірности. І коли би ті вісти були навіть і пересадні, то на всякий спосіб положенє тамошнє таке грізне, що европейска дипльоматия повинна поважно призадумати ся над наслїдками майже певної ворохобнї. — З Софії доносять до „Росийскої телєґрафічної аґентиї“, що коло місцевости Рило зібрали ся тисячі македоньских Болгарів, що утїкли перед турецкими башибожуками. Софійскі добродїйні товариств надїляють нещасливих утїкачів одежию і поживою. Під місцевостию Бєлиця вела ся оногди борба між Турками і Македонцями.

Загальні збори „Народної Торговлї“.

(Конець).

Над справозданями і внесенями отворив председатель зборів дискусию.

Др. Т. Кормош запитує, в який спосіб амортизує ся каменицї і жадає, щоби дирекция „Народної Торговлї“ знесла зарядженє того змісту, щоби персонал „Н. Т.“ не мішав ся до справ инших товариств і щоби не принимав на себе обовязків видїлових або виборів до дирекций в инших товариствах. — Др. Федак дає поясненє що-до амортизациї камениць будучих власностию „Народної Торговлї“ а іменно, що рік-річно відписує ся 1%

---

18)

ПОДОРОЖ по СИЦИЛІЇ.

(Після Тайнерта, Шинера, Брокка і др. зладив К. Вербин.)

IX.

Малярия.—Суспільна хороба Сицилії: маффія.—Каморра.—Суспільні відносини на Сицилії в старинї; богатство і нужда в теперішних часах.

(Дальше.)

Ще в роцї 132 заведено порядок на Сицилії, але остров був вже страшно потерпів. Конзуль Рупілїй видав при помочи комісиї сенату новий провінцийний закон, мов би при установленю нової комісиї, і той закон був на довгі часи основою управи і правного порядку на Сицилії. Але той закон анї трошки не доторкнув тих суспільних відносин, які викликали були ту велику ворохобню. Противно старано ся силою удержати давний порядок за помочию кольоний та залога в Еннї. Впрочім був вже найвисший час, щоби Римляни упорали ся з ворохобнею невільників на Сицилії, бо в 133 році вибухла в Малїй Азиї також ворохобня невільників. Там помер був король Аттальос III з Перґамон, і записав свій край в спадщинї римскій державі. Але природний брат короля, іменем Арістонікос, спротивив ся тому завіщаню, і при помочи народу зробив ся володітелем перґаменьскої держави. Коли єго побили в морскій битві, і він мусів втїкати в глубину краю, сполучив ся він зі збунтованими невільниками. Та й много вільних, але бідних людий пристало до него. Він обіцяв ся своїм приклонникам оснувати державу, оперту на свободї і рівности всїх, а горожан тої держави називав „Гелїополїтами“, себто „горожанами міста сонця“. Гелїополїс коло жерел ріки Оронта, було сьвяте місто сирийского бога сонця Адада. Отже приклонники Арістонікоса сполучили ся в громаду релїґійну, зложену з бідних і гноблених людий. Як на Сицилії, так і тут сполучили ся з рухом суспільним також і релїґійні елементи. Аж по довшій борбі здушено зовсїм і сю ворохобню в 129 р. за конзуля Аквілїя.

Нїяка ворохобня невільників не прибрала була так великих розмірів, як ся, що около 135 року розпочала ся на Сицилії. Она перенесла ся була до Італії, а звідси перекинула ся до Грециї і Малої Азиї. Сирийцї і Греки були на заході і на всході проводирами сего руху. Побіч сирийского пророчого короля Евнуса стрічаємо на Сицилії Грека Ахайоса, а побіч Арістонікоса, що покланяв ся сирийскому богови сонця, грецкого фільософа (стоіка) Бльоссія з Киме.

По здушеню ворохобнї невільників був на Сицилії довгий час спокій. Але в ладї обробляня землї невільниками не змінило ся нічого, а так само не змінило ся нічого в поступованю супротив невільників і в засадах управи провінциї. Браки, які настали були в невільничім населеню по війнї, заповнено поволи новим закупном. Але ворохобня і лютости, яких допускали ся обі сторони, лишили по собі як у панів, так у невільників о много сильнїйше недовіре і завзяту ненависть. Тлїюча в попелї искра могла при нагоді рознести нову пожежу.

Неустаюче негодованє серед невільників в Італії виступало на верх при всїляких нагодах. В перших роках юґуртиньскої і кімбрийскої війни викривали ся нераз заговори. Малу ворохобню в Нуцериї і більшу в Капуї здушено борзо. Поважнїйшим був бунт в Туриої. Якийсь молодий римский шляхтич, іменем Веттій, залюбив ся був в хорошій невільницї і відкупив єї від єї пана, що скористав з пристрасти залюбленого, за величезну суму сім талантів (около 36.000 корон) і обіцяв ся виплатити ту суму в назначенім речинцї. Коли прийшло ся платити, а молодий мужчина, мимо значного свого маєтку, не міг заплатити, взяв ся з розпуки насильного способу. Він узброїв триста своїх невільників, напав на посїлість свого вірителя і убив єго. Відтак проголосив ся королем своїх невільників, убрав ся в королївскі відзнаки, і взиваючи невільників до свободи, пустив ся в похід з одної посїлости в другу. Коли число єго людий збільшило ся до сїмсот, станув він укріпленим табором і чекав, щоби до него ще більше людий зійшло ся, що так і стало ся. Сенат римский вислав против него войско під проводом претора Лїцінїя Люкулля, і той напав на табор Веттія. Але той мав вже тогди три тисячі

вартости. — Др. Кормош висказує своє вдоволенє з поясненя як і взагалі з цілого білянсу. — Для поясненя справи виданого заряджения забирає голос директор Ап. Ничай і виказує, що „Народна Торговля“ є розсадником руского житя в напрямі виховання руского купецтва. 19 вихованків сеї інституциї отворило вже свої власні склепи. Заряд старає ся з'орґанізувати крамарів і на тім поли вже видні успіхи, як сьвідчить о тім звязь товариства з 811 крамницями в краю. — О. Стефанович підносить стараня около виховання персоналу, котрий рекрутує ся переважно з селяньского або міщаньского стану і є певним того, що якби не „Народна Торговля“, ті діти не стали би ніколи купцями. — Проф. Білецкий підносить гадку, щоби бурсам і купуючим за готівку давати певний опуст. — Дир. Ничай поясняє, що товар продаваний в „Народній Торговли“ є так дешево калькульований, що ніяких опустів вже давати не можна при дрібній продажи, а бурси як беруть товарів більше, дістануть можливий опуст. — Рівнож пп. В. Шухевич і Юр. Ґеців констатують, що бурси опусти дістають, а товари в „Народній Торговли“ суть дешевші, як тої самої якости деинде. Нечесна конкуренция, можливо, що дає дешевше, але видимо наглядно, що такі купці часто банкрутують і наражують на грубі страти купців, від котрих побирають товари. Наше товариство не може пускати ся на такі спекуляциї“. — П. Ів. Бічай поясняє, длячого видане обіжника, проти котроти котрого др. Кормош виступає, було потрібне і вносить на замкнене дискусиї.

По принятю сего внесеня відчитав проф. Петро Огоновский отсю заяву: Іменем головного комітету контрольного товариства „Народна Торговля“ у Львові маємо честь заявити, що сей комітет по імени §. 34. статута переводив в часі адміністрацийного року 1901/2 часто шконтра каси та провірював єї згідність з підручними і головними книгами. Він провірював також стан переведених інвентур і рапорти зарядів поодиноких складів. Вкінци провірив білянс в его активах і пасивах, рахунок зисків і страт та кошта адміністрациї товариства. Заявляючи, що білянс товариства „Народна Торговля у Львові“ вповні згідний з головною книгою, підписаний комітет ставляє внесенє: Сьвітлі збори зволять управляючому Совітови з веденя справ в році 1901/2 уділити абсолюторию.

Предсідатель зборів п. Ол. Борковский піддає внесенє референта під голосоване і констатує, що то внесенє принято одноголосно.— На внесенє предсідателя почтив загальний збір память діяльного члена контрольної комісиї бл. п. Григория Врецьону повстанем з місць.

Приступаючи до четвертої точки дневного порядку, зарядив предсідатель зборів вибір 2 членів управляючої ради (§. 15 а), котрим скінчив ся період урядованя, покликуючи на скрутаторів: п. Івана Чернявского, о. Теодозия Лежогубского і Николу Мороза. При голосованю картками вибрано опять пп. дра Костя Левицкого і Ілию Кокорудза. — На місце уступивших 2 членів (5 точка дневного порядку) вибрано на членів Управляючої Ради пп. Івана Чернявского і дра Омеляна Савицкого. — На внесенє п. Т. Реваковича означено презенцийну марку за участь в засіданях для членів Управляючої Ради на 6 К. — З черги наступив вибір до головного комітету контрольного. На скрутаторів покликав голова зборів проф. Білецкого і п. Грозика. Вибрані: о. Александер Темницкий, Антін Хойнацкий і Григорий Грозик. — Проф. Вол. Шухевич дякує іменем голови Управляючої Ради п. Петрови Огоновскому за довголітні труди в контрольній комісиї і заявляє, що з причини слабого здоровля та инших занять не може брати дальше участи в контрольній комісиї, длятого просить, щоби его не вибирати. — Збори через повстане висказують ему подяку.

Внесеня членів: Др. Кормош ставить резолюцию до управи товариства: Загальні збори поручають управі товариства, щоби не зборонювала персоналови належати до виділів инших товариств, о скілько се не колідує з їх службовими обовязками. Петро Огоновский вносить, щоби управляюча Рада виступила при нагоді зміни статута з внесенем, аби і члени контрольного комітету були управнені до побираня презенцийної марки на засіданях з огляду на навал роботи, призначеної контрольній комісиї. — Внесенє принято. — Юрий Ґеців пропонує, щоби вже в сім році признано з чистих доходів відповідну ренумерацию членам головного комітету контрольного, а др. Кормош, щоби таку ремунерацию признано з біжучих доходів. — По поясненю адв. д-ра Федака, що чистий дохід розділюєсь статутово, принято резолюцию і поручає ся Раді, щоби в слідуючім році оплачувано членів контрольного комітету за надзвичайні труди в користь товариства на кошт адміністрациї з біжучих доходів.

На внесенє п. Онуфрия Ґецева збори висказали свою подяку і признане Управляючій Раді, Дирекциї і контрольному Комітетови, почім предсідатель замкнув збори.

Новинки.

Львів дня 15-го падолиста 1902.

— **Віцепрезидент Намістництва** п. І. Лїдль повернув з відпустки і обняв урядоване.

— **З львівскої аепархії.** Крил. о. Ом. Білиньский зрезиґнував з настоятельства пресвітерского дому, а на его місце назначений о. митрат Лев Туркевич. — Прокуратором рускої церкви в Римі іменований о. Олександер Улицкий, б. сотрудник в Терноподи. — Презенти одержали оо.: на парохію у Відни др. Василь Левицкий, б. прокуратор рускої церкви в Римі; на Стриханці Іван Гарматій, б. тимчасовий катихит шкіл виділових в Тернополи. — О. Йосиф Красицкий, приходник в Дернові, іменований сов. митроп. консисториї з правом уживати крилошаньскі відзнаки. — Канонічну інституцию на Красів одержав о. Михайло Яцкевич, парох Хоросна, а дотеперішний завідатель Красова о. Евстахій Радкевич одержав завідательство в Хоросні. — Провізоричними катихитами в школах народних іменовані оо.: Николай Ґалянт у Львові, Д. Майковский в Бережанах; — сотрудництва одержали оо.: Теодор Цар з Мизуня в Бережанах, П. Давидяк, новопоставлений пресвітер в Мизуни, Волод. Коломиєц в Ілавчи. — До рускої колеґії в Римі приняті: Антін Онуферко, Стефан Ковалїв, Петро Курчаба, Микола Іванчук і Теофіль Дурбак. — В пропозицию на парохію Гологори приняті оо.: Володимир Глїбовицкий і Григор. Танчишин.

— **Нові церкви.** Братский комітет в селі Княгинині, прилученім до катедральної парохії Станиславові, вибудував сего літа величаву муровану церкву в виді хреста, з 8-гранною банею на перехрестю. Церков поділена у внутрі камінними стовпами на три наві. Положене цер-

---

пятьсот мужа і відпер напад римского войска. Тогди Люкуль підкупив одного з офіцирів, і так дійшов борзо до цїли. Веттій сам собі зробив смерть, коли підкуплений офіцир хотів его арештувати. Невільників, що остали ся без проводира, Римляни вже легко побили.

Зараз потім вибухла нова велика ворохобня на Сицилії. Римский сенат знайшов ся тоді в труднім положеню. В жовтни 105 року побили були Кимбри в битві під Аравзіо дві римскі армії. В цїлій Італії заворушило ся і Римляни дрожали зі страху перед нападом північних варварів, але ті тимчасом пустились до Іспанії. Демократичного ґенерала Марія, в котрім всї мали надію знайти свого спасителя, вибрано конзулем на 104 рік, і ему віддано верховну команду против Кимбрів. Напружено всї сили і наказано бранку до войска не лиш в цїлій Італії, але й завізвано всїх союзних князїв та народи, щоби й они дали поміч. Коли таке завізванє дістав і король Нікомедес в Бітинії, сказав він, що не може вислати ніякого войска на поміч, бо римскі арендатори мита запродали майже всїх Бітинців в неволю і ті служать за невільників. Нехай би Нікомедес і пересадив, але то таки не можна заперечити, що як в Італії так також і в союзних державах іменно же в Малій Азиї, число вільних людий, здібних до войска, зменшило ся було значно внаслїдок того, що невільництво було дуже розширило ся. Якраз під ту пору доставляно на торги найбільше невільників з Малої Азиї, котрих цїнено дуже задля їх витревалости, а розбишацтво морске на азийских водах процвитало тоді як рідко коли. Розбишаки забирали не лиш кораблї, але нападали також на побережні міста і села, ловили людий і продавали їх в неволю. Та й в глубині краю не бракувало розбишацких ватаг, що ловили людий. Римскі митники не вагали ся брати від розбишаків зловлених вільних людий і продавали їх дальше торговельникам невільників.

Заява короля Нікомедеса зробила на сенат велике враженє. Мабуть під впливом Марія, що був сином селянина і з власного погляду знав наслїдки, які виходили з того, що робота невільниками брала верх, видав сенат до намістників розпоряджене, щоби ніякий вільний чоловік з якогось народу, що єсть в союзї з Римом, не служив в якійсь римскій провінциї за невільника, а то значило, щоби кождого вільного чоловіка якоїсь меншої держави сполученої з Римом, к трий через розбишаків або якийсь инший незаконний спосіб став невільником, пустити на волю. То був початок здорової полїтики в справі невільників, але виконане того розпорядженя розпочало ся з незручною ревностию, не удало ся внаслїдок заворушеня серед невільнячого населення і опору властителів та браку енерґії намістників і довело на Сицилії до вибуху другої війни з невільниками.

Сицилійский претор Лїциній Нерва видав, відповідно до постанови сенату, відозву, щоби всї, що служать неправно за невільників, зголосили ся у него. Зараз зголосило ся богато людий, претор розсмотрював поодинокі случаї і до кількох днів пустив на волю вісімсот людий. То увільнене викликало серед невільничого населення всїлякі толки, а многі тисячі мали безосновно надію на узискане свободи. Властителї більших посілостий занепокоїли ся дуже і кинули ся до претора з представлениями, щоби він дав спокій тій роботї, котра робила їй материяльну шкоду а серед цїлого населення невільників збільшала заворушене. Претор остаточно, може бути, що ще й спонуканий грошевими дарунками, наказував тим, що опісля до него зголошували ся, вертати назад до своїх панів. Але так відправлені не вертали назад, лиш зійшли ся в сьвятім окрузї Палїків. А Палїки то були кратерові озера з горячими сірчаними озерами недалеко міста Еріке, що лежало мабуть там, де нинї єсть місцевість Раммакка (в провінциї Катанія). Давні Сикелїйці віддавали тут божу честь вулканічним силам і озера ті були у них народними сьвятощами. В окрузї тих Палїків було також прибіжище для тих невільників, що втекли від своїх панів, коли вже не могли видержати знущаня над ними. З того прибіжища могли они безпечно за посередництвом ереїв переговорювати зі своїми панами, і коли пан з'обовязав ся присягою на будуче добре обходити ся з ними, були они змушені виносити ся з того прибіжища. Та присяга, зложена коло самих Палїків, була, кажуть, так сьвята, що не було случаю, щоби хто єї зломив.

Але в сім случаю повтїкавші невільники не думали о мирній полагоді, лиш радили над ворохобнею. В многих місцевостях поробили ся заговори. В сторонї коло Галкіяй коло нинїшного Салемі в західній сторонї острова прийшло до вибуху ворохобнї. В одній маєтности там напало трийцять невільників на своїх панів, двох братів, убили їх та ще тої самої ночи завізвали невільників в сусїдних дворах до свободи. В силї двіста мужа розложили ся они на горбі, до котрого було трудно приступити.

Претор з'явив ся зараз з віддїлом провінціонального войска і ему удало ся підступом і зрадою здобути табор і здушити ворохобню в самім зародку. Але він обманув ся в тім зовсїм, що мав тут дїло лиш з незначним проявом загально розширеного заворушення. А Нер-

кач дуже гарне, бо замикає вид з улиці Шевченка в Станиславові. Церква будована після плянів інжинера Кудельского зі Станиславова. Після плянів п. Кудельского вибудовано також деревляні церкви в Загвіздю і Пациковї коло Станиславова. — В селї **Вигнанці** долїшнїй коло Чорткова побудували селяни власним коштом камінну церкву за 32.000 кор. після плянів інжинера Романовского. Церква обнимає 380 m² і стоїть коло звалищ старанного замку.

— Важне для катихитів і тих, що учать релїгії в народних школах. Третю часть практичного провідника для катихитів, в котрій поясняє ся наука релїгії для 5 і 6 степеня зглядно для 3 і 4 кляси народних шкіл, можна набути в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові по цїнї 2 К 40 сот., з почтовою пересилкою о 20 сот. більше. Першу і другу часть тої книжки можна набути рівнож в згаданих книгарнях по цїнї 2 К 40 сот., а з пересилкою почтовою о 20 сот. більше.

— Земля на продаж. В селї Молошковичі, яворівского повіта, є часть обшару двірского до розпарцельовання. Поля орного 300 моргів, около 50 моргів зрубів 7 до 8-лїтних. Земля чорна, легка до орання, з малою примішкою піску. Цїна за 1 морг 260 К. Село віддалене від: 1) Яворова, 2) Городка, 3) Янова по 2 милї. Близших інформаций уділить місцевий парох Лев Тиховский в Молошковичах, почта Біла Гора (Weissenberg).

— Замість оленя убив чоловіка. В Ключинї коло Майдана горішного, в добрах п. Бронислава Ключиньского відбували ся онодї лови на оленї. В ловах брав участь п. Ключиньский і єго свояк п. Віктор Старжиньский. Перший лишив ся на стійці на краю лїса, а п. Старжиньский пішов в гущавину, але мимохіть обійшов колесом і прийшов в те саме місце, звідки вийшов, с. є. приблизив ся до Ключиньского. П. Ключиньский порушив ся між галузями, а другий стрілець думаючи, що се олень, вистрілив в ту сторону і підбіг близше. Єго очам представив ся страшний вид: На галузи опертий стояв Ключиньский, поцїлений грубим шротом в голову. Мимо того Ключиньский зміг ще вернути до дому, але в ночи сконав.

— Кілько книжок на сьвітї. Француска часопись La Revue подає в приближеню обчислене кілько книжок єсть на сьвітї. Розуміє ся, що се обчислене не може бути докладне, бо в нїм увзглядненої лиш ті книжки, які знаходять ся в публичних бібліотеках та в збірках звістних учених, а відтак і в книгарнях. Але як би лиш половина з поданих чисел була досить вірна, то вже се число показало би, яку велику масу книжок продукують нинї. Отже після того обчисленя знаходить ся в північнїй Америцї 700 міліонів книжок; з того 420 міліонів в шафах учених, авторів і адвокатів, 62 міліони в книгарнях і у накладників, 8 міліонів в руках молодїжи, котра учить ся. В західній Европі єсть 1800 міліонів томів, у всхідній 460 міліонів (як би обчислене було докладне, то виходило би з него, що у всхідній Европі єсть ледви четвертина тої потреби книжок, що в західній Европі, бо й просьвіта у всхідній Европі стоїть ще далеко по заду, що й дійстно єсть). В прочих чвстях сьвіта звиш 240 міліонів. На цїлім сьвітї має бути 3200 міліонів книжок. Щорічний прирість доходить до 75.000 томів, з чого припадає на Німеччину 25.000, на Францию 13.000, на Італію 10.000, а на Анґлїю 7.000. Прочі краї не беруть ся в рахубу, бо в них щорічна продукция книжок єсть мала. З публичних бібліотек мають найбільше книжок: Народна бібліотека в Парижи 3 міліони; Британский музей в Льондонї 2 міліони; царска бібліотека в Петербурзї $1^{1}/_{2}$ міліона, в Берлинї 1 міліон, в Штрасбурзї 769.000, у Відни 600.000, в Монахові 550.000; в Оксфордї 550.000, в Липску, Копенгазї і Штутґартї по 500.000. Коли наконець зважити, що в Німеччинї видають що року пересїчно 2000 томів всїляких повістий, в Анґлії 1513 томів, а в инших краях вже значно меньше, то приходить ся до переконаня, що в Европі під взглядом ширеня книожк бере верх Німеччина, а тим самим і ширить ся німецка культура.

— Діра для душі. В капляндскім парламентї жалував ся перед кількома днями один з тамошних послів на то, що в окрузї Маклір підчас війни бурскої тузимцї калїчили трупи погибших Бурів. На то відповів секретар для справ тузимців, що дійстно знайдено шість бурских трупів, котрим тузимцї повирізували діри в тїлї, але того не можна уважати за злобне калїчене трупів, бо то у тузимців єсть такий воєнний звичай: они вирізують трупам діри в тїлї, щоби душа мала куди з них вийти.

— Бриґантизм на Сицилії. З Риму доносять телєґрафічно, що по завзятій битві коло Палермо, в котрій погиб один карабінер удало ся зловити двох бриґантів, Ліна і Варсальону, котрі вже від кількох лїт були пострахом для цїлого острова. Обох бриґантів можна було аж тогди вислїдити, коли арештовано звиш шісдесять осіб, що давали розбишакам всїляку поміч. Межи арештованими є богатий властитель більшої посілости маркезе Ордова і двох бурмістрів.

— Помер о. Маркил Зінкевич, совітник еписк. конзисторії, парох в Рудниках, снятиньского деканату, станиславівскої епархії, сьвященик-ювилят, дня 25 жовтня с. р. в 78-ім роцї житя а в 55-ім р. сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 15 падолиста. Др. Кербер був вчера на авдиєнциї у Цїсаря. По полудни відбувала ся довший час рада мінїстрів. До тої ради привязують в посольских кругах велику полїтичну вагу.

Відень 15 падолиста. Fremdenblatt доносить, що Цїсар і вчера не виходив з комнат палати в Шенбрунї, але не лежав і полагоджував, як звичайно державні справи.

Будапешт 15 падолиста. Комісия войскова палати послів угорского сойму ухвалила вчера цїле предложене о континґентї рекрутів.

Софія 15 падолиста. Король Кароль перед виїздом з Болгарії переслав до царя телєґраму, в котрій згадав о російско-румуньскім союзї перед 25-ма лїтами.

Льондон 15 падолиста. Між Чемберлєном а бурскими ґенералами відбула ся оногди конференция в справах дотикаючих полудневої Африки. Жаданю ґенералів, аби Анґлїя дозволила вернути Кріґерови і єго окруженю до Африки, Чемберлєн відмовив.

ва був ще на стілько необачний, що по тій побідї розпустив своє мале войско. Вскорі дістав він вість, що в якійсь другій маєтности невільники, числом вісімдесять, убили свого пана, якогось римского лицаря, і що число ворохобників дуже борзо збільшає ся. Але що він з малим войском не важив ся зачепити невільників, що розложили ся були табором на якійсь горі та ідучи до Ґераклеї (на північнім заході від Джірдженті), перейшов спокійно по при них, то се додало ворохобникам відваги. До кількох недїль зібрало ся два тисячі невільників. Претор вислав против них шістьсот людий із залоги в Еннї, але они побили войско, а успіх тої побіди був такий, що ворохобники стали збігати ся величезними масами. Они вибрали собі королем якогось Сальвія, котрий знав ся на ворожбитстві і подібно як єго попередник Евнус удавав пророка. Ставши королем прибрав він собі імя сирийского короля Трифона. Він передовсім подїлив своє войско на три віддїли, котрим казав ходити в ріжні сторони острова і рабувати провіянт, завзивати невільників до свободи, а відтак зійти ся разом на означенім місци. До віддїлів тих підчас їх походу пристало так богато людий і они привели таку масу худоби на заріз та коний, що коли сполучили ся, то ворохобники мали войско в силї 20.000 мужа піхоти і 2000 кінности та подостатком всїляких запасів. Сальвій став тепер порядкувати їх по войсковому і учити. Відтак напав на місто Морґанция. Претор прибіг місту на поміч з 10.000 войска, але невільники єго побили. Римскі воєнні сили, що були на острові показали ся слабі супротив ворохобників.

Але королеви невільників не удало ся заняти Морґанцию, бо невільники в місті, котрим їх пани обіцяли свободу, помагали добре боронити міста. Коли Сальвій відступив від облоги, допустив ся претор такої нерозваги і невірности, що заказав надати невільникам обіцяну свободу. Обманені невільники почали тепер втїкати цїлими масами і приставали до ворохобників.

Тимчасом вибухла нова самостійна ворохобня в стороні коло Лїлїбеіон (Марсаля) і в Сеґесті (коло Кальтафімі). Якийсь Кілікієць, іменем Атеніон, що умів ворожити із зьвізд і подібно як Трифон зробив із себе пророка, а був управителем маєтностий двох якихсь богатих братів, збунтував насамперед тих невільників, над котрими старшував, а відтак спокусив і тих, що служили в сусїдних маєтностях, пристати до ворохобників. До пять днїв мав він звиш тисяч людий до розпорядимости і дав ся вибрати на короля. Був то хоробрий і обачний чоловік. З тої товпи, що збігала ся до него, вибирав він лиш найсильнїйших і найздібнїйших людий до свого войска, а прочих відправляв та казав їм робити в поли, щоби єго войску не забракло поживи. Все непотрібне бурене і рабуване заказав він строго та завів правильне заосмотрюване войска поживою. В своїм войску, котре в короткім часї числило звиш десять тисячів мужа, завів він строгий порядок. Він казав своїм людям, що в зьвіздах так написано, що він має стати королем цїлої Сицилії і длятого не може допустити до того, щоби єго край пустошено. На чолї так значного войска зважив ся він зачепити добре укріплене Лїлїбеіон, але тота зачіпка не удала ся єму так само як і Трифонови облога Морґанциї.

(Дальше буде).

В місяци січни с. р. пішов десь шукати роботи **Илько Каміньский**, син Михайла, родом з Мельницї, лїт 19 обр. гр. кат., челядник ковальский, високий, з лиця білий, має знак на лици від удару коня. Коли би хто знав, де він єсть, нехай напише зараз до Дим. Каміньского, півця церковного у Волківцях ad Борщів, почта Борщів, неоплаченим листом, а дістане за то нагороду.

— **„Як почуєш в ночи“** — твір музичний Дениса Січиньского, на тенор, в супроводі фортепяна (слова І. Франка із „Зівялого листя“), появив ся накладом „Музичного видавництва станиславівского Бояна“). Цїна 60 сот. (не 30, як хибно надруковано). Дістати можна в Чернівцях, в книгарнї Пардіньского.

— **Параця.** Такий єсть заголовок комедиї в 3 актах зі сьпівами, з під пера п. Льва Лопатиньского. Книжку сю можна дістати або у автора або у накладника п. С. Ґорука, площа Домбровского ч. 1. по цїнї 2 К за примірник. На почтову пересилку треба долучити 10 сот. За послїплатою не висилає ся.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

МІД десеровий сьвіжий курацийний, з власної пасіки, 5 клґр. 6 К 60 с. franco. **Коріневич, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижденика ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN" единока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феніґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900. найвисша відзнака на загальних вистаках в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ціники.

Ціни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	5	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у

Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромоліто́гр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).